

عنوان مقاله:

اصلاح ارقام زراعی در کشاورزی ارگانیک: اصول، اهداف و سوءبرداشت ها

محل انتشار:

دومین همایش ملی علوم و تکنولوژی بذر (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

عبدالمجید مهدوی دامغانی - گروه کشاورزی اکولوژیک، پژوهشکده علوم محیطی، دانشگاه شهید بهشتی تهران

رامین عرفانیان سلیم - سازمان پراک ها و فضای سبز، شهرداری تهران

خلاصه مقاله:

کشاورزی ارگانیک به یکی از مهم ترین شاخه های کشاورزی در سال های آغازین هزاره سوم تبدیل شده و انتظار می رود در دهه های آینده همچنان به رشد و گسترش خود ادامه دهد. با وجود چشم انداز مثبت کشاورزی ارگانیک، هنوز هم این رهیافت با چالش هایی جدی مواجه است. یکی از مهم ترین این چالش ها تامین نهاده های تولید است و در این میان، ارقام گواهی شده از اولویت های اصلی به شمار می رود. اصلاح ارقام زراعی در کشاورزی ارگانیک دارای تفاوت هایی ماهوی با اصلاح ارقام رایج زراعی است که ریشه در نوع مدیریت این سیستم ها دارد. در حالی که نظام های رایج کشاورزی همراه با مصرف مقدار زیادی نهاده های برون مزرعه ای، به ویژه نهاده های شیمیایی برای تغذیه گیاه و کنترل آفات و بیماری هاست، در سیستم های ارگانیک کاربرد برخی از این نهاده ها ممنوع یا کاملاً محدود است و بنابراین شرایط برای رشد و تولید عملکرد در آنها متفاوت است. کشاورزی ارگانیک به ارقامی نیرومند که عموماً با شرایط کم نهاده سازگارند با صفاتی مانند سیستم ریشه ای قوی تر، توانایی رقابت درون گونه ای بالاتر برای مدیریت علف های هرز و ثبات عملکرد نیاز دارند. باید توجه داشت که تنوع قابل توجه محیطی و زمانی (بین سال های مختلف) در مزارع ارگانیک ما را نیازمند گزینش برای صفاتی خاص در هر منطقه ساخته است. بدین ترتیب به نظر می رسد اولویت اصلی اصلاح ارقام ارگانیک، افزایش قدرت تک بوته است، در حالی که اولویت اصلی در اصلاح ارقام رایج، افزایش قدرت تک بوته است. در این میان برداشت های نادرستی نیز نسبت به ارقام زراعی ارگانیک وجود دارد که نسبتی با شرایط واقعی مزرعه ندارند و در این مقاله به آنها پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

توان، رقابت، ثبات عملکرد، کارایی جذب، موجودات همزیست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/185929>

